

Velja tit veruliga sambandið?

Lósu tit látruliga yvirlýsingina á forsiðuni á Dimmu t. 14/10 um tann neyðars meðal hampa manninn, ið hevði bæði konu og børn at dragast við?

Yvirlýsingin prógvar, at sambandið ikki virðir okkum kvinnur meira enn ferðaseðlar og aðrar

vanligar útreiðslur hjá meðal hampamanninum.

Er annað væntandi, um Sambandsflokkurin kemur til ræðið, enn at allar kvinnur verða sendar heim av arbeiðsmarknaðinum sum loysn av arbeiðsloysisspurninginum. »Hetta loysir jú eisini barnagarðstrotið«.

Henda yvirlýsing virsir sólarklart, hvørja stóðu Sambandsflokkurin hevur til okkum kvinnur.

I yvirlýsingini stendur eisini, at tann almenna millumlandasiglingin hevur kostað meðal hampamanninum meira enn 5000 krónur. Men hevur hesin sami maður nakrantíð

hugsað um, hvussu nógv hann noyðist at gjalda, fyrri at landið skal fáa tær krónur inn, sum teir privatú farmaflutningspartaeigararnir avskriva. Her virsir Sambandsflokkurin aftur, hvørji hann styðjar í samfelagnum.

SU-arar

At ræða og teppa

Tað var við einum vissum spenningi, tú setti teg at lurta eftir útvarpssamrøðuni við henda prædikumannin mána kvöldið í næstseinastu viku. Tú hevði væntað, at nú fór eitt og annað áhugavert at koma undan kavi. Men tað, sum her fór fram, var ein syrgiliga linur leikur. Hann minti ikki sørt um hina ferðina á sinni, ið sovjetisk fiskivinnuráðharrin Ishkov var trúspurdur í útvarpinum — hann hevði eitt satt hegni at fara sveimandi við háfløygðum orðum higar og hagar, so tað gjørdist ómøguligt at seta hann fastan.

Hesin prædikumaður, sum var spurður í útvarpinum, dugdi eisini at smúgva sær undan keðiligum spurningum — hann svaraði heldur ikki nøkrum, sum hann var spurður um. Hann gjørdi bara tað sama sum so mangur annar — kanska dugir hann hetta væl betur enn hinir — hann

tekur orðið Kristus í sin munn, og so heldur hann, at hann kann tigga sær og breiða seg, sum honum lystir. Síðan heldur hann, at hann kann breyta við koyrlu sínum og oysa eitur og biðja ilt yvir sínar »kommunistar«.

Tá ið hann nú, sum hann sigur, hevur vitjað í 70 londum, so mátti hann vitað, hvussu vordíð var t.d. í Etiopia, tá ið Haile Selassie ráddi. Í Nicaragua innan kollveltlingina. Í Chile. Hvussu verða tey svørtu víðfarin í Suðurafrika? Indianarnir í Amerika? Hvussu er vordíð aðrastaðni í heiminum? — Hvat siga blóðvitnini? — Tað mátti verðið lögdi, um tað bara skuldi verið kommunistar, sum kunnu verða lagdir undir alt tað illa — fyrri ikki at siga tað ónda — sum verður framt í hesi verð. Um so var, hevdu allir veraldar trupulleikar verið sera einfaldir at loysa. Men so einfalt er tað tverri ikki. Ein so eintátt-

aður hugsunarháttur minnir nógv so nógv um eina vissa rørslu, sum fann sær tann eina syndabukkin — eitt heilt fólk — sum fekk skyldina fyrri allar landsins vanlukkur, og sum síðan varð týnt í miljonatali.

Ti mugu vit tala at og mótmæla.

Tað líkist ongum og hoyrir onga staðni heima millum hampafólk at sáa ótta og hatum móti einum ávisum fólkaslag, um tað so kallar seg kommunistar, baptistar, itrottafólk, ateistar ella hvat annað tað skuldi verið, so leingi tað ikki ger øðrum ónáðir ella nýtir harðskap.

Hvat meinar hann, tá ið hann sigur, at nógvir kommunistar skulu vera í Føroyum?

Hvørir skulu teir so vera, og hvat munnu teir ætla?

Vil hann kanska ræða okkum við, at teir ætla sær at nýta yvirgang og harðskap fyrri at náa málum sínum? Og hvørji

skuldu so hesi málini verið?

Og hvat ætla hann sjálvur? Ætla hann at teppa munin og ørkymla heilan á øllum, so eingin torir at mæla eitt orð um, at tað, sum um ræður, er at skapa móguleikar fyrri, at hvørt einstakt menniskja kann trúgva sær sjálvum og finna virðing fyrri sær sjálvum og síðan finna virðing fyrri øðrum og soleiðis vera við til at skapa ein betri heim.

Er tað kanska prógv um næstrakærleika, sanna kristnitrugv og fyrigevandi lyndi, tá ið hann höttir tey, sum vága sær at mótmæla orðum hansara, við at reka tey á dyr beint inn í myrkasta helviti?

Við hvørjum rætti skal hann nokta teimum ævinleikans gleði? Við orðum Krists?

Skal tað verða við so vorðnum háttalag at vit skulu fara at vinna frið í heiminum?

Erling S.

Gev Paula sosialistiskt pencilin

I Dimmu nr. 115 tann 7. oktober hevur Pauli Ellefsen eina grein við stórar feitari yvirskrift á 4. blaðsíðu.

Har stendur: Fræ ella baktería?

Minir fyrstu tankar voru, tá ið eg sá hetta, so nú hevur hann fingið eyguni upp, og er farin at ivast, um hann er eitt fræ ella ein baktería, og eg ætlaði at ringja hann upp beinanvegin, og siga honum, at tað eingin ivi var um, at hann var ein baktería, men so fór eg at

hyggja, hvat meira stóð at lesa, og sá ta, at tað als ikki var, sum eg hevði trú, hann hevði als ikki fingið eyguni upp.

Hann er nokk ikki ein litil baktería longur. Hann er stórkort vaksin til ein sáttur svull, ið er bugvin til skurð. Eg vóni, at Jóannes ger tað ið kreivst ella biður onkran geva honum eina sprøytu av sosialistiskum pencilini; tað skal nokk hjálpa.

J. G.

Uppskot til Strandferðsluna

Tann vanliga reglan er, at tess longur burtur frá einum plássi ein býr, tess longri tíð tekur tað at koma til tað, og tess meira má ein gjalda. (Vatn rennur jú ikki imótibrekku).

Men hendan regla tykist ikki at verða nýtt í suðuroyarsiglingini. Har kann tað henda at ein sandvikingur kann koma at gjalda væl meira enn ein sumbingur fyrri at koma til Havnar. Hetta ljóðar ógvuliga væl og rættvist men haldi eg at tað er diskriminering í móti ferðandi norðanfjórð.

Ti vil eg skjóta upp, tá Strandferðslan ger næstu ferðasáttan, at hon tekur hetta til umhugsunar:

T.d. skuldi Sam sigt Miðvág—Kvívik, Sørvág—Vestmanna, Sandavág—

Kvívik, Vatnsoyrar—Vestmanna o.s.fr. Somuleiðis skuldi Ternan sigt Lørvík—Húsar, Klaksvík—Fuglafjörð, Fuglafjörð—Klaksvík o.s.fr. Tróndur kundi sigt Tórshavn—Kollafjörð—Skala- botn, Lamba—Kaldbak og móguliga gjørt ein tur um vikuna Tórshavn—Funningsfjörð.

Hetta uppskotið hevði, saman við øllum strandfaralýsingunum í útvarpinum, givið eina rættvissa, lætt faruliga og ikki kostnaðarmikla ferðasáttan.

Ein ið ferðast nógv

P.S. Best hevði verið um »EISTIN« istaðin fyrri at sigla kl. 5,00 sunnudag, hevði sigt aftan á dagurð kl. 1,07 Sumbiarholmur—Tórshavn.

Fup ella Fakta

Tá eg týsdagon 14. okt. sá valpropaganda Sambandsflokksins í Dimmu, hesa ferð í bláari rammu (i 1978 var ramman reyð), helt eg tað vera ovboðið, og hugsaði eina lèt um at taka til pennin. Men sum so mangan, tveitti eg Dimmu frá mær og treiv í annan lesnað. Seinri á veg til songar tók eg aftur Dimmu í hond. Tá eg hevði lisið »minningarorð« um Hákun Djurhuus eftir Paula Ellefsen á síðu 4, kundi eg als ikki halda mær meir. Fý — Fý.

Ti hesar reglar.

Álvaratos, hvør tað so er, ið stendur fyrri hesari propagandu í Dimmalætting fyrri Sambandsflokkin, hevur tú ella hava tit als onga samvitsku?

Dimman kemur í at kalla hvørt hús og arbeiðspláss í Føroyum, og hetta ikki av tí at allir føroyingar eru sambandsfólk, men av tí at vit føroyingar halda gavan síð og trúskap við líka. Hetta ger

Sambandsflokkurin brúk av til hvørt einasta val, og tað er eisini í lagi, men tá tit gera misbrúk av hesum á so grovan og fúlan hátt, yvir fyrri einum vælmeinandi og trúg-

vandi fólk sum Føroya Fólk nú er, so er grund til at ilskast.

Propaganda Sambandsflokksins í Dimmalætting 14. okt. sá soleiðis út:

Ert tú ein meðal hampa maður

við konu og tveimum børnum?

So hevur almenna millumlandasiglingin longu nú kostað tær meira enn kr. 5.000.

Væl at merkja umframt móguligar ferðaseðlar og farmagjald, sum tú hevur gildið. Og hetta er bert byrjanin.

Heldur tú ikki, at tú sjálvur kundi brúkt hesar kr. 5.000 á ein skilabetri hátt, ella eisini spart tær upp?

Sambandsflokkurin

Góði lesari, ger mær tann beina og les umaftur og les væl. Legg til merkis at millumlandasiglingin higartil, tað er 6 ár, hevur kosta 5.000 kr. fyrri hvørt húsarhald sum er uppá tvey vaksin og tvey børn. Fyri 6 ár er hetta 5.000 : 6 = 833 kr. um árið. Hetta hava hesi heim gildið fyrri øll hini, tey ungu, tey sjúku, tey gomlu, tey sum hava færri enn tvey børn og tey sum hava fleiri enn tvey børn.

I Føroyum eru 12.000 húsarhald tilsamans, hvussu nógv av teimum er uppá tvey vaksin og tvey børn veit eg ikki.

Vit kunna eisini siggja burtur frá hesum og ganga út frá, at øll heim í Føroyum (12.000) eru uppá 2 vaksin og 2 børn. Samlaði kostnaðurin verður sostatt 12.000 × 833 = ca. 10.000.000 (10 mill.) kr. árliga. Hetta er sum sagt ikki rætta talið, men tað kann koma til at bliva tað.

Pauli Ellefsen formaður Sambandsflokksins rindar o.u.

Steðgið sunnudagsarbeiði

Eg siggi í Sosialinum nr. 80, at J. Lindenskov takkar Argjar bygðaráð fyrri at teir hava vist á byggi- lendi til skúlaheimið á Trøðni.

Tað, ið harnar okkum argjarfólk, er, at arbeiðið eisini fer fram sunnudag og soleiðis ger ófrið halgdag okkara. Fyri 14 døgum síðani lögdu arbeiðsmenn alla tekjuna á ein sunnudag.

Eg rokni ikki við, at Argjar bygðaráð hevur givið loyvi til tað. Tá verkstaðið Vón bleiv bygt, var altíð friður sunnudagur.

Vit ynskja, at bygd okkara ikki blivur órogv- að av larmi frá amboðum ella arbeiðsmonnum sunnu- og halgdagar.

Takk fyrri upptøkuna Argjarfólk

1/4 mill. í skatti árliga herav o.u. 150.000 kr. í landsskatti, og faldar tú hesar 150.000 við 66 monnum av sama slag sum P. Ellefsen, so er peningurin tókur, og tær nýtist ikki at hyggja fleiri ferðir umkringj fyrri at finna 66 per-

sonar av hasum slag.

Men gjalda teir allir skatt? Tað er tann brennandi spurningurin, og tað er tað, ið Javnaðarflokkurin vil til livs.

M. L.